

urimeligt, kan man jo bare anke afgørelsen. Ja, det er korrekt. Det kan man formelt set, og det sker da forhåbentlig i de tilfælde, hvor det er nødvendigt.

Men det er altså en kendsgerning – det viser de årlige opgørelser fra Arbejdsmarkedets Ankenævn – at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring laver et hav af fejl, fejlafgørelser, når de skal tolke a-kasse-reglerne. Det kan ikke nytte noget, at man siger, at det ikke er tilfældet. Det har været for nedadgående. Jeg kan huske, at for år tilbage, da jeg selv arbejdede aktivt med det, var det oppe på at være en tredjedel af deres sager om rådighedsspørgsmål, som blev underkendt af ankenævnet. Det er faldet lidt; jeg tror, det er nede omkring 20 pct. nu. Men det er altså en femtedel af sagerne, hvor de ikke selv er i stand til at fortolke deres regler.

Det er selvfølgelig et udtryk for, at lovkomplekset, som de administrerer, ikke er fornuftigt, og at a-kasserne er sat i en situation, hvor de er nødt til at være overforsigtige, fordi de har et eneansvar. Det vil sige, at hvis de foretager en fejlurdering, som de ikke føler sig helt sikre på, ja, så vil de hellere gøre det, at de foretager en overfortolkning af reglerne for at undgå selv at blive gjort ansvarlig. Det vil sige, at systemet har indbygget en særdeles hårdhændet administration af reglerne til ugunst for den arbejdsløse.

Ministeren kom ind på et andet eksempel omkring arbejdsmarkedsreformen. Man kan få en handlingsplan, en aktiveringsplan, som man ikke bryder sig om, som det også er skitseret i Enhedslistens forslag – det er det, jeg plejer at betegne som et siciliansk tilbud, altså et tilbud, man ikke kan afslå – og afslår man, bliver man indberettet til sin a-kasse for ikke at stå til rådighed. Det er klart, at man kan anke til det regionale arbejdsmarkedsråd, men det regionale arbejdsmarkedsråd er jo overordnet AF-kontorerne og har dermed godkendt de kursusudbud, som kommer.

Det er jo her, hele humlen ligger. AF-kontorerne gennemfører – med accept fra de regionale arbejdsmarkedsråd – en lang række kurser og initiativer for at leve op til kvantiteten i arbejdsmarkedsreformen uden at tage hensyn til kvaliteten, uden at tage hensyn til den individuelle handlingsplan, som skal tage udgangspunkt i den enkelte arbejdsløses situation, som der står i loven, og som der har stået i de tidligere love. Men virkeligheden er bare en anden.

Derfor er man nødt til at sige, at der er behov for at lave en ny arbejdsmarkedsreform. Og mi-

nisteren har sagt: Der er lagt an til en åben debat, og alle inddrages.

Derfor håber jeg selvfølgelig også, at Enhedslisten går aktivt ind i den debat, for det er utrolig vigtigt, at man ikke alene fokuserer på, at der foretages fejl – det skal man gøre, for de skal rettes – men det, der er det helt afgørende for at undgå fejlene og fejlafgørelserne i fremtiden, er, at det lovgrundlag og det bekendtgørelsesgrundlag, som arbejdsmarkedspolitikken bygger på, bliver forandret.

Derfor håber jeg også, at Enhedslisten i de uger og måneder, der står foran os frem til efterårets samling, hvor arbejdsmarkedspolitikken skal tages op, vil indgå aktivt i debatten for at sikre, at vi får den reelle nye kurs i arbejdsmarkedspolitikken, som gør, at vi får mere rimelige forhold for arbejdsløse.

Med disse lidt rundtomkringagtige bemærkninger er det en tilkendegivelse af, at vi ser meget positivt på Enhedslistens forslag, selv om et beslutningsforslag måske ikke – fordi der er en lang række forslag, som går ind under flere lovgivninger – er den mest velegnede måde at løse det på. Men intentionen er rigtig, og den støtter vi.

Klaus Kjær (DF):

For Dansk Folkeparti er det et ubetinget krav, at man for at kunne modtage dagpenge som arbejdsløs står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er klart, at begrundelserne for at udeblive kan være mange og forskelligartede, men der er i den eksisterende lovgivning anført en række og endda udtømmende eksempler på, hvornår der foreligger en gyldig grund til udeblivelse.

Det kan da godt være, at listen over gyldighedsgrunde bør udvides, men listen bør efter Dansk Folkepartis opfattelse fortsat være udtømmende, således at der ikke er mulighed for – som der lægges op til i beslutningsforslaget her – at den ledige fuldstændig bliver overladt til arbejdsløshedskassens skøn over, hvorvidt han eller hun måtte have stået til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er ikke hensigtsmæssigt, at forskellige arbejdsløshedskasser udvikler mere eller mindre liberal praksis ved udvælsen af dette skøn.

Vi er heller ikke tilhængere af, at den arbejdsløse har ret til at afbryde et uddannelses- eller jobtræningstilbud, hvis dette ikke fungerer i overensstemmelse med målsætningen om opkvalificering eller udvikling af den arbejdsløse. Hvem skal vurdere, om der er grundlag for at